

q̄ neuter ad huc quicq̄ boni fecerat
 quare nō ita bñ esau dilexit sic ia
 tob̄ nil aliud ē nisi q̄ facit illud qd̄
 vult et sic culpā et causā separacō̄ seu
 dīpnacō̄ deo attr̄ibuit. De q̄a terciū
 dictū adducit. De q̄ creauit oīa bona
 et mala si q̄ malū creauit tūc causā
 mali ē. Addita illorū r̄ndeo ex dict̄.
 bñ auḡm q̄ valde piculosū est loqui
 de illa materia ad p̄mū s̄z ad verbū
 apli p̄q̄ se defendūt. Cui vult mis̄et.
 Dicit auḡm q̄ nō ita intelligendū est
 q̄ de q̄ in hōie n̄p̄ duriciā que t̄o est
 opet̄. Vnde talis d̄r̄ induratq̄ quia
 obuiat mādatis dei cui vult q̄ mis̄e
 ret nō coactq̄ sed libere et que vult
 indurat nō sibi induriciā i fūdēdo
 sed ip̄m nō molliendo nec pietatē
 dādo. Sed t̄ adeo pharaonis dicit
 auḡm q̄ q̄n̄ d̄ns p̄mo moysi apparuit
 et cor̄ ei q̄ diuina caritate igniuit
 loquēs ei derubo q̄ situes eum dūcā
 ppli isrl̄ sic ei dixit Ego aut scio q̄ n̄
 dimittet vos pharaon rex egypti n̄
 p̄manū magnā s̄z potendens manū
 meā p̄uiciā egyptios et p̄gea dimittet
 vos. Ita vob̄ dei volūtate pharaonis
 sicut p̄uiderat indicauit. Postea autē
 plagis illis impte cōpletis addidit Ego
 aut indurabo cor̄ pharaonis ut nō
 dimittet ppl̄n̄ meū. Quid est dicit auḡm
 indurare cor̄ nisi suā gr̄az tali sub
 trahē cū talis capax nō sit. Et q̄ em̄
 pharaon nō fuit capax gr̄e ideo gr̄az
 dei nō habuit et gr̄a dei caruit et ideo
 induratus fuit. Vt etiā virtū dei apud se
 magna et in se plena ad hūm̄ gener̄
 noticiā p̄ueniret gr̄az suā ut dicit auḡm
 illi subtraxit ut legit̄. de ceo nato neq̄
 hic peccauit neq̄ p̄ntes ei q̄ s̄ ut mā
 mis̄ent opa dei in illo. Sed tūc ad illud
 de ist̄ duob̄ simul natis quorū vnū
 dilexit aliū odio habuit. Dicit aliqui
 doctores ex quo de q̄ oīa ab et̄no nota
 sūt p̄uident vitā et mores v̄teiq̄q̄ et
 q̄ ille iacob in p̄ssu t̄p̄is fuit bñ v̄ctu
 r̄q̄ aliq̄ v̄o male ideo illū dilexit aliū
 vero nō. Sed hoc nō est intelligendū
 nec sciendū sic. Nō em̄ p̄pter op̄a
 p̄terita vnū dilexit et aliū nō quia
 nulla erat nec p̄pter fut̄a q̄ nō dūm
 erant. Sed vnde fuit talis dilectio v̄m̄
 et nō alteriq̄. Dico q̄ bñ auḡm et oēs
 veri doctores aliud nesciunt dicere

nisi q̄ diuina electio seu p̄destinatio
 v̄m̄q̄ ita q̄ nō alteriq̄ ē alibera volūtate
 diuina et ex mera gr̄a nulla p̄mitiq̄
 h̄is causā sua aut̄ reprobacō̄ siue nō
 electio nūq̄ est s̄n̄ causa nullq̄ enim
 dīpnat nisi p̄p̄to originali ul̄ mōtali
 seu actuali. Electio q̄o dei ē s̄n̄ meritis
 sed reprobacō̄ nō est sine demerit̄. Nō
 adz̄m q̄ de q̄ creauit oīa bona et mala
 vbi malū nō accipit p̄ malo culpē auḡm
 causa est libere arbitriū sed p̄ malo
 p̄ne qd̄ de q̄ ex sua iusticiā ordinauit.
 Nō p̄cedam adz̄m q̄ nullq̄ si dāmnat̄
 et adeo separabit̄ p̄ iuste deū i nul
 pace. P̄mo sic in illū qui ē sume bonq̄
 sume iustq̄ sume p̄fectq̄ nō p̄t aliqd̄
 malū cadere. Impossibile est ē ut ab
 ip̄o p̄cedat aliqd̄ malū sed talis ē de q̄
 benedictq̄ q̄ dixit p̄p̄t arbor enim
 bona nō facit nisi bonos fructū et ma
 la malos oīa q̄ q̄at̄ creauit deus
 in sua natura bona fuerunt. P̄ sic p̄do
 p̄ditū augustini in libro de p̄destinacōe
 qui valde pulchre loquit̄ dicens Dns̄ in
 ist̄ xpc̄ dei filiq̄ v̄m̄ p̄cis equale et co
 eterne p̄ri ai p̄tor nō est p̄pter p̄ctm̄
 carne humana assūpsit ut hōies san
 acet p̄ctm̄ sanare et venit q̄ere quod
 perierat sanare qd̄ egrotabat exiq̄
 qd̄ iacebat p̄tatem h̄is p̄ctā dimittere
 donare qd̄ ei debuit et ignoscere natū
 reparare. Gratulare q̄ quāz illū
 imitat̄ es gr̄az quā nō mereraris
 agnoscere gemere quāz induratq̄ es
 et iusticiā cōfiteri. Dic q̄at̄ ab ori
 ginali cōtagio lauac̄o gr̄aie ablutq̄
 es nō z̄m p̄ctā meā fecit n̄b̄ sed z̄m
 magnā m̄diā suā regenerauit nos.
 Dic q̄at̄ dāmnaris iustq̄ es domine
 i oib̄ que fecisti nobis et oīa iudicia
 tua vera q̄ in veritate induisti oīa
 hec p̄pter p̄ctā meā. Et noli vlt̄eriq̄ cul
 p̄m̄ tue induracō̄ ascribere q̄ oēs
 vie d̄m̄ m̄diā et veritas. Solys q̄
 dicitis vide q̄ de q̄ nō est causa tue dā
 nacō q̄ ut te ap̄to liberaret et amor
 te eterne mortū est i cruce. Q̄to
 ondo tibi q̄ si de q̄ assumit vnū ad
 gaudū eterne et nō aliū q̄ p̄t hoc
 iuste face et q̄ nulla m̄rtiā illi de
 mūdo facit quem nō assumit. Et per
 pulchre exemplū qd̄ dat beatq̄ auḡm
 in libro de p̄destinacōe. Dicit enim si
 vnq̄ h̄mo habet duos debitores qui